

“தீ யேட்டர்கள்
தான் எனக்குப்
பள்ளிக்கூடம்.
ஒவ்வாறு படமும்
எனக்குப் பாடம். அந்தப்
பாடங்கள் தந்த
கதரியம்தான்
யாரிடமும் வேலை
செய்யாமல் தனியாக
ஒரு படத்தை இயக்கும்
நம்பிக்கையை எனக்குள்
விடத்ததுள்ளது!”

உற்சாகமாக
ஆரம்பிக்கிறார் ராஜா.
மதுகரயில் பிறந்த
சாஃப்டவேர்
இன்ஜினியர்.

“சினிமாவைப்
பாறுத்தவரை. மதுரை
சென்டிரல் தியேட்டர்தான்
என்னோட முதல்
பள்ளிக்கூடம்! அங்கே
பார்த்த ஏதுப்பட
படங்கள்தான் எனக்கே

தெரியாமல் என்னுள்
சினிமாவுக்கான களவுகளை
ஒளிந்துவைத்தன. ‘பளஸ்

டுவில் ஸ்டேட் ரேங்க்
வாங்கின பிறகு, ‘பிட்ஸ்
பிளானியில் பழுத்தேன்.

கீயக்குறைநாக்காரர் கோப்பு ரேவி வீரன்ஜியர்!

ஆண்டு விகடன்

அதன் பிறகு, அமெரிக்காவில் வேலை, கல்யாணம் மூலம் வாழ்க்கை சந்தேகமாகத்தான் இருந்தது ஆணாலும், உள்ளுக்குள் ஒரு தேடல்! ஏதோ ஒன்றை இழுந்துவிட்ட மாதிரியான உணர்வு! அமெரிக்க தியேட்டர்களின் துமிழ் சினிமாக்களைப் பார்க்கப் பார்க்கத்தான் எனக்குள் ஒளிந்திருந்த சினிமா ஆசை, மீண்டும் மெள்ள எட்டுப்

பார்த்தது. குறும்படங்கள் இயக்க ஆரம்பித்தேன்.

ஒரு கட்டத்தில் தடாலடியாக முடிவெடுத்து, வேலையை ராஜி னாமா ஷெப்டூட்டு இந்தியா வந்துட் டேன். என் அண்ணன் அறையு சந்திர னோடு சேர்ந்து மலையாளத்தில் ‘ஆனந்த பந்தம்’ சோட்டா மும்பை என் இரண்டு படங்கள் தயாரித்தேன். அதில் ‘ஆனந்த பந்தரத்தை சந்தோஷிசிவன் இயக்கினார். படத்துக்கு மொத்தம் 13 விகுதுகள் கிடைத்தன. சோட்டா மும்பையில் மோக்ஸலால் நடத்திருந்தார். அந்தப் படமும் சூப்பர் ஹிட்!

ஒரு படத்தை இயக்குவதற்கான ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் இந்தப் படங்கள் எனக்குக் கொடுத்தன. தமிழில் நானே தயாரித்து இயக்கும் முதல் படம் ‘வர்ஜைம்’ சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் சாதி உணர்வுகளால் 16

வயதுப் பையன் ஒருவனின் வாழ்க்கை எந்த அளவுக்குச் சிக்கல் ஆகுது என்பது தான் படத்தின் ஒன் வென்!

சின்னாளப்பட்டியில் வாலி பால் விளையாடிக்கொண்டு இருந்த கிரியைப் பார்த்ததும் அவன்தான் எங்க வீரோ ‘மணினு’ தீர்மானிச் சூட்டோம். அவ்வநா சென்னைப் பொண்ணு. ஆனா, பக்கா பட்டிக் காட்டுப் பொண்ணாவே தன்னை மாத்திக்கிட்டாங்கி ‘ஆழி’ படத் தில் பள்ளி மாணவியா வந்த மோனிகாவுக்கு இந்தப் படத்தில் மச்சர் ப்ரமோஷன்!

ரொம்ப நம்பிக்கையோடு களம் இறங்கியிருக்கேன். ‘காதல்’, ‘பருத்திவீரன்’ மாதிரியான படங்களின் வெற்றிதான் எனக்கான எதிர்கால நம்பிக்கை! எனகிறார் ராஜா.

- மை.பாரதிராஜா